

РЕШЕНИЕ

№ 23

Претис-извлечение!

гр.Русе, 12.06.2020 г.

3

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Русе, в публично заседание на трети юни през две хиляди и двадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАН ВАСИЛЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЙЪЛДЪЗ АГУШ
ЕЛИЦА ДИМИТРОВА

при секретаря **БИСЕРКА ВАСИЛЕВА** и с участието на
прокурора **РАДОСЛАВ ГРАДЕВ** като разгледа докладваното
от съдия **ДИМИТРОВА** адм. дело № 160 по описа за 2020
год., за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от АПК.

Образувано е по протест прокурор при Окръжна прокуратура гр. Русе, против Наредба № 6 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите на територията на община Борово, приета с Решение № 104/30.05.2012год на ОбС- Борово, като се иска съдът да обяви нищожността изцяло на протестираната наредба, като се претендират и направените разноски по производството.

Ответникът Общински съвет Борово не взема отношение.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото и извърши проверка по реда на чл. 168 във вр. с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

Протестът е процесуално **допустим**. Подаден е против административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Наредбата, по дефиницията на чл. 75, ал. 1 АПК, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, и чл. 21, ал. 2 ЗМСМА съставлява подзаконов нормативен административен акт. Съобразно разпоредбата на чл. 185, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 АПК той подлежи на безсрочно оспорване пред съда, като това право има и прокурорът (чл. 186, ал. 2 АПК), който може да подаде протест срещу акта.

Разгледан по същество, протестът е **основателен**.

Разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от АПК предвижда, че нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт от по - висока степен. Нормите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 1 и ал. 2 АПК са идентични с тези на чл. 2, чл. 3, ал.1, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 ЗНА, като прогласяват забраната да се уреждат с наредба обществени отношения, уредени вече с нормативен акт от по-висока степен. Законът е нормативният

акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. За уреждане на другите отношения по тази материя законът може да предвиди да се издаде подзаконов акт. Наредбата като нормативен акт се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от висока степен. Общинските съвети като органи на местното самоуправление на територията на съответната община решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност. Съгласно чл. 8 от Закона за нормативните актове всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

Наредба № 6 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите на територията на община Борово, приета с Решение № 104/30.05.2012год на ОбС- Борово и по естеството си е нормативен административен акт по определението на чл.75, ал.1 АПК, защото съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие, съгласно чл.4 от Наредбата. Наредбата най-общо е посветена на недопускането и погасяването на пожари.

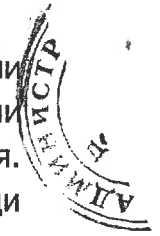
По силата на чл.76, ал.1 АПК и чл.2 ал.1 ЗНА нормативни административни актове се издават от изрично овластени от Конституцията или закон органи.

Съгласно чл.6, ал.1, т.4; чл.17; чл.58; чл.124 -чл.140 ЗМВР осигуряването на пожарна безопасност и защита при пожари е една от основните дейности на МВР. Следва да се посочи, че компетентността на органа винаги се определя в съответствие с материалния закон, като това е пряко следствие от нормата на чл.4, ал.1 КРБ (а и чл.4, ал.1 АПК). Разпоредбите, посветени на компетентността не могат да се тълкуват разширително, поради изключителния им характер. Така е, защото всяка власт (в т. ч. и за вземане на определено решение, каквато всъщност е компетентността) се учредява изрично.

В разпоредбите на специалния ЗМВР не се откриват разпоредби, овластяващи местния орган на власт да приема такъв подзаконов нормативен акт. Отрицателният характер на констатацията изключва нуждата от представяне на някакви особено обилни доводи за обосноваването ѝ.

С оглед на ЗМВР правните норми за безопасност от пожари се въвеждат от орган, който разпростира правомощията си на цялата територия на страната, респ. обратно - не предвижда създаване на самостоятелни нормативни изисквания в отделните административно- териториални единици, каквито са общините, т.е на общинския съвет не се предоставя власт да приема наредба като оспорената.

Не води до друг извод разпоредбата на чл.137, т.1 и т.2 ЗМВР, според която за осъществяване на дейностите по пожарна безопасност и защита при бедствия в населените места органите на държавната власт и местното самоуправление осигуряват спазването на правилата и нормите за пожарна безопасност и защита при бедствия на териториите на общините и кметствата и разработват съгласувано с органите за пожарна безопасност и защита на населението специфични правила за пожарна безопасност в съответните

населени места. Т.е. в закона изчерпателно е посочен кръгът на прерогативите на местния орган на власт и той касае съблюдаването на вече създадените правила и норми, както и съвместно въвеждане на изисквания според характерни, свойствени, типични за съответните населени места условия. Очевидно не това е стореното от общинския съвет. Неговата компетентност не произтича и от разпоредбата на чл.21, ал.2 ЗМСМА, според която общинският съвет приема наредби в изпълнение на правомощията си. Цитираният текст, приложен във връзка с чл.76, ал.3 АПК, респ. чл.8 ЗНА изисква предмет на регулация да се неуредени от нормативни актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение.

В чл. 1 от Наредбата е определен предметният обхват, а по-нататък се съдържат конкретни правила.

При сравнение освен с цитираните по-напред норми от ЗМВР, но и с разпоредбите на Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, издадена от министъра на вътрешните работи и министъра на инвестиционното проектиране, Наредба № 1з- 1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, издадена от министъра на вътрешните работи и министъра на регионалното развитие и благоустройството, Наредба № 8121з-758 от 22.10.2014 г. за осъществяване на превантивна дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението на Министерството на вътрешните работи, издадена от министъра на вътрешните работи, Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол, издадена от министъра на вътрешните работи, Наредба № 8121з-968 от 10.12.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при извършване на дейности в земеделските земи, издадена от министъра на вътрешните работи и министъра на земеделието и храните, Наредба № 8121з-531 от 9.09.2014 г. за реда и условията за осъществяване на дейности по осигуряване на пожарна безопасност на обекти и/или поддържане и обслужване на уреди, системи и съоръжения, свързани с пожарната безопасност, от търговци и контрола върху тях, издадена от министъра на вътрешните работи, Наредба за реда за създаване и организиране на дейността на доброволните формирания за предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и отстраняване на последиците от тях, приета с ПМС № 123 от 25.06.2012 г. е видно, че относимите въпроси са уредени в нормативните актове от по-висок ранг.

В допълнение норми, регламентиращи същите обществени отношения се откриват и в други закони. Административнонаказателните разпоредби - чл. 69 от Наредбата, са вече разрешени от законодателя - чл.267, вр. чл.260 -чл.263 ЗМВР; чл.157, ал.4, вр. ал.1, вр. чл.133, ал.1, т.7, пр. поел. ЗУО и др., т. е. наказанията да се предвиждат само в нормативен акт с ранг на закон и такива са предвидени, докато в случая с Наредбата на общинския съвет са присвоени чужди нормотворчески функции. Нормата на чл. 47, ал. 1, б"б" от ЗАНН определя компетентността за налагане на административни наказания от длъжностни лица, овластени от съответния закон или указ. Такова е и нормативното решение на действащия ЗМВР - чл. 31, чл.257 и сл., чл.260,

вр.чл.125,ал.1 и сл., чл.267,ал.1 и ал.2. в Правилника за устройството и дейността на МВР тези норми са доразвити, като директорите на главни дирекции (чл. 16,ал.1,т.8) налагат административни наказания и принудителни административни мерки в съответните случаи.

Посочените в протеста аргументи водят до единствения възможен извод, че Наредба № 6 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите на територията на община Борово, приета с Решение №104/30.05.2012год на ОБС- Борово е нищожна по смисъла на чл. 196,вр.чл.146,т.1 АПК и протестът се явява основателен.

При този изход на спора и с оглед изричното искане от вносителя на протеста, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, приложим в настоящото производство във връзка с препращащата норма на чл. 196 от АПК, ответникът по оспорването следва да бъде осъден да възстанови направените от Окръжна прокуратура – Русе разноски в размер на 20 лева, представляващи заплатена такса за обнародване на оспорването в "Държавен вестник".

Мотивиран така и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВАВА НИЩОЖНОСТТА ИЗЦЯЛО на Наредба № 6 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите на територията на община Борово, приета с Решение №104/30.05.2012год на ОБС- Борово.

ОСЪЖДА Общински съвет – Борово да заплати на Окръжна прокуратура - Русе сумата от 20.00 лева - дължими деловодни разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

След влизането му в сила решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ не се чете

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/ не се чете

2. /п/ не се чете

Влязло в сила на 03.07.2020г.

СВЕРИЛ:
СЧ, Съд. деловодител